

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 387/2025-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **JUDr. Ondreja Urbana, MBA**, advokáta, Červeňova 15, Bratislava, zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Drobnou, LL.M., Kozia 29, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave (pôvodne Krajského súdu v Bratislave) v konaní vedenom pod sp. zn. BA-6S/17/2023 takto

r o z h o d o l :

- Postupom Správneho súdu v Bratislave (pôvodne Krajského súdu v Bratislave) v konaní vedenom pod sp. zn. BA-6S/17/2023 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
- Správny súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-6S/17/2023 **priказuje** konať bez zbytočných prietáhov.
- Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie **500 eur**, ktoré mu **je** Správny súd v Bratislave **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Správny súd v Bratislave **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške **771,68 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

- Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 23. júla 2025 domáhal vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho súdu (pôvodne krajského súdu) v konaní vedenom pod sp. zn. BA-6S/17/2023. Navrhol, aby ústavný súd prikázal správne mu súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie 3 000 eur a náhradu trov konania.

2. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 387/2025-15 zo 7. augusta 2025 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je v postavení žalobcu v konaní vedenom pred správnym súdom pod sp. zn. BA-6S/17/2023. Súdne konanie začalo na podklade správnej žaloby z 23. januára 2023, ktorou sa sťažovateľ domáha ochrany svojich práv vo forme preskúmania zákonnosti rozhodnutia Slovenskej advokátskej komory sp. zn. ODS-18/2022:1480/2018 z 25. októbra 2022. Porušovateľ nerozhodol o žalobe ani po 2 rokoch a 6 mesiacoch, pričom v namietanom konaní nevykonáva efektívne úkony smerujúce k rozhodnutiu v merite veci, teda možno hovoriť o dlhotrvajúcej a ničím neodôvodnenej nečinnosti porušovateľa, ktorá predlžuje namietané konanie a prehľbuje stav právnej neistoty sťažovateľa.

4. Správny súd po podaní žaloby vo veci vykonal nasledujúce úkony:

- 6. februára 2023 adresoval výzvu žalovanému na vyjadrenie sa k podanej žalobe a na predloženie príslušných spisov. Žalovaný sa vyjadril 2. marca 2023.

- 6. marca 2023 adresoval výzvu sťažovateľovi na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného. Sťažovateľ svoje vyjadrenie doručil 23. marca 2023.

- 1. augusta 2023 adresoval výzvu žalovanému na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalobcu.

5. Sťažovateľ podal v priebehu napadnutého konania 4 sťažnosti na prieťahy adresované predsedovi súdu (23. 7. 2024, 23. 10. 2024, 23. 1. 2025 a 23. 6. 2025), ktoré boli vyhodnotené ako nedôvodné.

6. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, sťažovateľ konštatuje, že obdobné konania (o správnych žalobách) nie sú v správno-súdnej praxi výnimočné, aby vyžadovali zvýšenú pozornosť, a taktiež poukazuje na to, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky.

7. Pri hodnotení správania sťažovateľa v preskúmvanej veci neexistujú žiadne také okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na jeho ťarchu. Sťažovateľ je v konaní aktívnou stranou sporu, je právne zastúpený, poskytol súdu všetku potrebnú súčinnosť.

8. Z hľadiska posúdenia postupu správneho súdu tento podľa sťažovateľa v namietanom konaní nevydal meritórne rozhodnutie, nevykonáva dostatočné kroky smerujúce k rozhodnutiu v merite veci, v konaní postupuje nesústredene, neefektívne, neúčelne, resp. nekoná vôbec. Ani skutočnosť, keď predmetné konanie prevzal porušovateľ z dôvodu novelizácie zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, nie je dôvodom, ktorý by ospravedlňoval neprimerané prieťahy v konaní.

9. Sťažovateľ zastáva názor, že správny súd pochybil, pretože konanie o správnej žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Slovenskej advokátskej komory sa vyznačuje ako prioritné

konanie z dôvodu uloženia pokuty sťažovateľovi ako advokátovi, čo v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) znamená, že ide o správne trestanie s trestnoprávnou sankciou. Význam, resp. dôležitosť sporu je ďalším kritériom, ktoré je potrebné zohľadniť pri posudzovaní dĺžky konania.

10. Predmetné konanie má osobitný význam pre sťažovateľa aj z dôvodu, keď z jeho strany už došlo k uhradeniu uloženej pokuty, pričom sa domáha posúdenia zákonnosti predmetného postupu, čo mu je do dnešného dňa odopierané.

II.

Vyjadrenie správneho súdu

11. Správny súd k sťažnosti uviedol, že v zmysle zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 151/2022 Z. z.“) začal od 1. júna 2023 činnosť správny súd, na ktorý súčasne prešiel výkon súdnictva z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre vo všetkých veciach. Vec bola na základe uvedenej zmeny právnej úpravy v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 náhodným výberom pridelená senátu 4S správneho súdu a súdny spis bol zákonnej sudkyňi odovzdaný 6. júla 2023.

12. V napadnutom konaní boli uskutočnené tieto úkony:

- 23. januára 2023 podaná správna žaloba na Krajskom súde v Bratislave,
- 6. februára 2023 výzva žalovanému na vyjadrenie a predloženie spisov,
- 2. marca 2023 doručené vyjadrenie žalovaného z 2. marca 2023,
- 6. marca 2023 výzva sťažovateľovi na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného z 2. marca 2023,
- 23. marca 2023 doručené vyjadrenie sťažovateľa k vyjadreniu žalovaného,
- 1. augusta 2023 výzva žalovanému na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalobcu z 23. marca 2023 (doručená 13. septembra 2023).

13. Sťažnosti sťažovateľa na prietahy v konaní boli vyhodnotené ako nedôvodné.

14. Konanie vo veci sa k 30. júnu 2025 (spis následne pridelený senátu 10S) nachádzalo v štádiu po vykonaní všetkých potrebných procesných úkonov. Termín pojednávania vo veci stanovený nebol. Senátu 4S bolo v tom čase pridelených celkovo viac ako 700 spisov, ktoré boli vybavované postupne podľa poradia nápadu, momentálne senát 4S rozhoduje žaloby, ktoré boli podané v rokoch 2019 – 2021. Vec bola zaradená do poradia s prihliadnutím na prednostné veci a čas podania správnej žaloby, ako aj s ohľadom na ďalšie veci pridelené senátu 4S.

15. Predsedníčka správneho súdu poukázala na vplyv aktuálneho stavu personálneho obsadenia súdu v spojení s počtom nerozhodnutých vecí, keďže správny súd z celkového počtu 44 miest sudcov má obsadených len 37 miest sudcov, z ktorých 33 je aktívnych, čo je výrazná personálna poddimenzovanosť, ktorá má nepochybne zásadný vplyv na rýchlosť konania. Na záver k 1. júnu 2023 správny súd prevzal 5766 nerozhodnutých vecí v zmysle § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z.

16. Vzhľadom na obsah vyjadrenia správneho súdu nepovažoval ústavný súd za potrebné vyzývať sťažovateľa na zaujatie stanoviska k danému vyjadreniu, ktorého obsah nevedol k pochybnostiam o potrebe vyhovieť ústavnej sťažnosti v jej esenciálnej podstate (porušenie označených práv), a preto pristúpil k meritórnemu posúdeniu dôvodnosti ústavnej sťažnosti.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

17. Podstata argumentácie sťažovateľa v súvislosti s namietaným porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní je založená na tvrdení o absolútnej nečinnosti správneho súdu, v dôsledku ktorej konanie po uplynutí viac ako dva a pol roka od podania žaloby nie je skončené.

18. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy a obdobne čl. 38 ods. 2 listiny osvojil judikatúru ESLP k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010, II. ÚS 123/2022).

19. Pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie už označených práv ústavný súd vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017, II. ÚS 118/2019). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. V praxi sa pritom vyskytujú aj prietahy, ku ktorým dochádza až po vydaní rozhodnutia, pretože síce už bolo v konaní rozhodnuté, avšak rozhodnutie nebolo sťažovateľovi doručené.

20. Povinnosť správneho súdu a jeho sudcu konať rýchlo a hospodárne podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp správneho súdneho konania v § 5 ods. 7 Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) a povinnosť konať bez prietáhov aj v čl. 17 Civilného sporového poriadku, ktorý je premietnutý aj do § 5 ods. 1 SSP. Správny súd je teda povinný postupovať v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzať zbytočným prietahom, konať hospodárne, bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb a určovať poradie jednotlivých procesných úkonov tak, aby konanie pred ním bolo rýchle a hospodárne (§ 5 ods. 7 SSP). Navyše podľa § 103 ods. 1 prvej a druhej vety SSP ak sa konanie začalo, postupuje v ňom správny súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie rozhodnutá. Správny súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci konania nečinní.

21. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

22. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, predmetom napadnutého konania je správna žaloba vo veciach správneho trestania podľa Správneho súdneho poriadku. Sťažovateľ sa domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia III. odvolacieho senátu Slovenskej advokátskej komory z 25. októbra 2022, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie II. disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory z 13. decembra 2021 o uložení pokuty vo výške 500 eur za disciplinárne previnenie sťažovateľa spočívajúce v porušení povinnosti advokáta postupovať pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. Podľa názoru ústavného súdu vec nevykazuje ani právnu, ani skutkovú zložitosť, keďže skutkový stav veci je v podstate ustálený už v administratívnom konaní a nevyžaduje si komplikované dokazovanie, lebo správny súd v zásade vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy (§ 197 SSP). Na právnu či faktickú zložitosť nepoukázal ani samotný správny súd vo vyjadrení,

23. Z hľadiska skúmania druhého kritéria – správania sťažovateľa ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ sa o predĺženie napadnutého konania sám nepričinil, v napadnutom konaní bol aktívny, bezodkladne reagoval na výzvy súdu, podanými sťažnosťami sa domáhal urýchleného konania a rozhodnutia súdu.

24. Pokiaľ ide o postup správneho súdu (predtým krajského súdu) v napadnutom konaní o správnej žalobe sťažovateľa, ústavný súd konštatuje, že krajský súd krátko po podaní žaloby (január 2023) doručoval navzájom podania účastníkov konania vo veci samej, teda postupoval efektívne s cieľom realizovať všetky potrebné procesné úkony nevyhnutné pred rozhodnutím vo veci samej. Postup správneho súdu po pridelení veci na základe nového usporiadania súdov s účinnosťou od 1. júna 2023 bol od augusta 2023, keď zaslal žalovanému výzvu na vyjadrenie sa k replike sťažovateľa, až dosiaľ poznačený absolútnou nečinnosťou, ktorá tak trvá dva roky a ktorá spôsobila neúmerné predĺženie napadnutého konania.

25. Pokiaľ ide o obranu správneho súdu objektívnymi okolnosťami (nadmerná zaťaženosť, personálna poddimenzovanosť a realizácia tzv. súdnej mapy), ústavný súd konštatuje, že podľa chronicky opakovanej a ustálenej judikatúry ústavného súdu otázky množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdu nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie toho, či došlo k zbytočným priet'ahom v konaní. Ústavný súd neposudzuje, či k zbytočným priet'ahom v konaní došlo v dôsledku nedostatočného personálneho obsadenia súdu a následného veľkého počtu vecí pripadajúcich na sudcu alebo v dôsledku subjektívnych príčin na strane sudcu a vedenia súdu. Ústavný súd zdôrazňuje, že štát je primárne zodpovedný za to, aby zabezpečil dostatočné personálne a materiálno-technické podmienky na riadny výkon spravodlivosti a nedostatky v tejto oblasti v žiadnom prípade nesmú byť na ujmu právam účastníkov konania, v tomto prípade sťažovateľa.

26. Po zhodnotení všetkých okolností prípadu preto ústavný súd dospel v danej veci k jednoznačnému záveru, že napadnuté konanie trpí priet'ahmi. Priet'ahy idú na vrub postupu správneho súdu, a to v dôsledku jeho absolútnej nečinnosti. V napadnutom konaní sa nepostupovalo v intenciách čo najrýchlejšieho a efektívneho prerokovania a ukončenia veci.

27. Na základe uvedeného ústavný súd rozhodol, že správny súd postupom v napadnutom konaní porušil základné právo s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

IV.

Príkaz vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

28. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak ústavný súd ústavnej s'ťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody s'ťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Vzhľadom na to, že správny súd vo veci do dňa vydania tohto nálezu nerozhodol, ústavný súd mu prikázal v konaní vedenom pod sp. zn. BA-6S/17/2023 konať bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku nálezu).

29. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej s'ťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

30. S'ťažovateľ požiadal o priznanie finančného zadosťučinenia 3 000 eur z dôvodu priet'ahov správneho súdu v napadnutom konaní.

31. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (III. ÚS 45/2012, IV. ÚS 132/2012, I. ÚS 70/2012, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, I. ÚS 341/2018, III. ÚS 187/2018, IV. ÚS 64/2020, tiež Zongorová proti Slovenskej republike z 19. 1. 2010, s'ťažnosť č. 28923/06 a Ďurech a ďalší proti Slovenskej republike zo 7. 7. 2009, s'ťažnosť č. 42561/04).

32. Ústavný súd zistil priet'ahy v postupe správneho súdu v napadnutom konaní v trvaní 2 rokov. S prihliadnutím na identifikovanú dobu priet'ahov a svoju vlastnú rozhodovaciu prax (IV. ÚS 21/2018, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, I. ÚS 341/2018, III. ÚS 187/2018, IV. ÚS 64/2020, IV. ÚS 103/2023) priznal s'ťažovateľovi sumu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur (bod 3 výroku nálezu), pri ktorej zohľadnil aj význam predmetu sporu pre s'ťažovateľa, ktorý spočíva v uložení pokuty vo výške 500 eur v disciplinárnom konaní vedenom Slovenskou advokátskou komorou.

33. Pri posudzovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd zohľadnil tiež judikatúru ESĽP (Scordino a ďalší proti Taliansku z 27. 3. 2003, s'ťažnosť č. 36813/97, oddiel I, Horváthová proti Slovenskej republike zo 17. 5. 2005, s'ťažnosť č. 74456/01, Palgutová

proti Slovenskej republike zo 17. 5. 2005, sťažnosť č. 9818/02, Švalík proti Slovenskej republike z 15. 2. 2005, sťažnosť č. 51545/99).

34. Vzhľadom na to, že ústavný súd priznal sťažovateľovi finančné zadost'učinenie 500 eur (oproti požadovanému zadost'učineniu vo výške 3 000 eur), vo zvyšnej časti jeho návrhu nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

V.

Trovy konania

35. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti navrhol, aby mu ústavný súd priznal náhradu trov konania vo výške 771,68 eur.

36. Podľa § 73 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania.

37. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

38. Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2025, a to prevzatie a príprava zastupovania, písomné podanie sťažnosti ústavnému súdu. Vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v sume 371 eur (1/4 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky), tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby v sume 14,84 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Za 2 úkony právnej služby patrí sťažovateľovi náhrada trov konania vo výške 742 eur a dvakrát režijný paušál vo výške 29,68 eur, spolu tak 771,68 eur (bod 4 výroku nálezu).

39. Priznanú náhradu trov konania je správny súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

40. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. septembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu